

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 08.02.1962, sp. zn. 5 To 388/61, ECLI:CZ:KSBR:1962:5.TO.388.1961.1

Číslo: 18/1962

Právní věta: Jednočinný souběh trestného činu pohlavního zneužití podle § 242 tr. zák. s trestným činem pohlavního styku s osobou téhož pohlaví podle § 244 tr. zák. je vyloučen.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 08.02.1962

Spisová značka: 5 To 388/61

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pohlavní styk homosexuální, Souběh, Ukládání trestu

Předpisy: 86/1950 Sb. § 239 odst. 1
§ 241 odst. 1 140/1961 Sb. § 242 odst. 1
§ 244

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 18/1962 sb. rozh.

Jednočinný souběh trestného činu pohlavního zneužití podle § 242 tr. zák. s trestným činem pohlavního styku s osobou téhož pohlaví podle § 244 tr. zák. je vyloučen.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 8. 2. 1962 - 5 To 388/61)

Rozsudkem okresního soudu v Gottwaldově byl obžalovaný odsouzen pro trestný čin pohlavního zneužití podle § 239 odst. 1 tr. zák. z roku 1950 a současně v jednočinném souběhu též pro trestný čin pohlavního styku s osobou téhož pohlaví podle § 241 odst. 1 tr. zák. z roku 1950, spáchané tím, že dne 9. srpna 1961 v Luhačovicích ohmatával za účelem pohlavního ukojení pohlavní úd H., nar. 18. 2. 1947. Byl odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců.

Krajský soud v Brně k odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. b), e), § 259 odst. 3 tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a uznal obžalovaného vinným trestným činem pohlavního zneužití podle § 242 odst. 1 tr. zák. a odsoudil ho k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku nepodmíněně.

Z odůvodnění:

Krajský soud přezkoumal zákonnost všech výroků napadaného rozsudku, přezkoumal též řízení rozsudku předcházející a dospěl k závěru, že odvolání je částečně důvodné. Soud prvního stupně učinil správná skutková zjištění, a se zřetelem na zákon č. 86/1950 Sb. učinil též správné právní závěry, odpovídající § 239 odst. 1 a § 241 odst. 1 cit. zákona. Ježto však rozsudek se zřetelem na odvolání obžalovaného nenabyl právní moci za platnosti citovaného zákona, bylo nutno zkoumat, zda jednání obžalovaného vykazuje též znaky podle § 242 odst. 1 popř. podle § 244 tr. zák. č. 140/61 Sb. Ježto zákonné ustanovení § 242 odst. 1 tr. zák., platného od 1. ledna 1962 je se zřetelem na trestní sazbu pro obžalovaného příznivější, bylo proto použito tohoto mírnějšího zákonného ustanovení s ohledem na § 16 odst. 1 tr. zák. a trestná činnost obžalovaného byla podřazena pod citované zákonné ustanovení. Ježto v novém trestním zákoně v § 244 odst. 1 je výslovně uvedeno, že je trestný ten, kdo se pohlavně stýká s osobou téhož pohlaví mladší než 18 let, nelze tohoto ustanovení za účinnosti nového trestního zákona již použít, jestliže šlo o pohlavní styk s osobou téhož pohlaví mladší než patnáct let.

Vzhledem k tomu, že trestná činnost obžalovaného byla podřazena pod ustanovení zákona pro obžalovaného příznivější, připadlo odvolacímu soudu zabývat se otázkou trestu. Výši i druh trestu stanovil odvolací soud se zřetelem na hlediska uvedená v § 23 tr. zák. Po zvážení stupně nebezpečnosti trestného činu pro společnost, možnosti nápravy obžalovaného, vyjádření o pracovním zapojení obžalovaného a též po zvážení jeho osobních a rodinných poměrů odvolací soud dospěl k přesvědčení, že není nutné uložit obžalovanému nějaký přísný nepodmíněný trest odnětí svobody, přesto, že jde o osobu, mající sklony k páčání trestné činnosti tohoto druhu. Pro tento závěr krajského soudu svědčí okolnost, že obžalovaný zřejmě po delší dobu ovládal své jednání tak, že trestnou činnost nepáchal a lze proto důvodně očekávat, že trest uložený na dolní hranici trestní sazby, splní svůj výchovný účel.